

hosta honu. Proto byly rozsudky nižších soudů zrušeny k dalšímu jednání a rozhodnutí věci na uvedeném podkladě.

Čís. 16475.

Nelze vésti exekuci zpeněžením zabaveného nároku na vydání dovozních povolení k dovozu másla a vajec tak, že se dává zmocnění třetí osobě, aby zboží z ciziny jménem a na účet povinného dovážela, je prodala a po srážce režijních výloh a odměny odvedla utrženou částku exekučnímu soudu pro vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1937, R I 973/37.)

Srv. rozh. č. 1029 Sb. n. s.

V exekuční věci vymáhajícího věřitele Heřmana R., obchodníka s vejci a máslem v P., proti povinnému Lvovi J., obchodníku s máslem a vejci v P., pro 54.500 Kč s přísl. exekuční soud nařídil za souhlasu povinného k vymožení vykonatelné pohledávky vymáhajícího věřitele 54.500 Kč s přísl. zpeněžení zabaveného nároku na vydání dovozních povolení k dovozu másla ve výši 3% kontingentu a k dovozu vajec ve výši 2% ročního kontingentu ze zahraničí, který prý přísluší povinnému proti poddlužníku ministerstvu obchodu, průmyslu a živností v P., Velkonákupnímu družstvu dovozců másla a vajec, zapsanému společenstvu s ručením omezeným v P., a Syndikátu pro zpeněžení dobytka a živočišných výrobků v Č. S. R. v P., jakožto členu Velkonákupního družstva dovozců másla a vajec, a to tím způsobem, že zmocnil firmu F., velkoobchod s vejci a máslem, aby na účet vymáhajícího věřitele dovážela z ciziny uvedenou kvotu másla a vajec, dovezené zboží v tuzemsku prodala za běžné ceny, ze zisku si ponechala náhradu hotové rezie v místě obvyklou, jakož i odměnu, a aby zbytek utržené kupní ceny odvedla vymáhajícímu věřiteli s příslušným vyúčtováním, odevzdaným exekučnímu soudu. Rekurzní soud k rekursu poddlužníka Československého státu zamítl uvedený zpeněžovací návrh. Důvody: Zmocnění jest možné jen v případech § 356 ex. ř., nikoli však v případech, kdy se vede exekuce podle § 325 ex. ř. Nehledě však ani na to, co uvedeno, je zpeněžení zabaveného nároku na vydání dovozních povolení nemožné proto, že jde vlastně o oprávnění bez jakékoliv majetkové hodnoty. Udělením dovozního povolení se propůjčuje pouze oprávnění k dovozu určitého zboží z ciziny právě jen tomu, na koho ono povolení zní. Povolení, o něž jde, zní na jméno dovozce a nelze je převést na jiné osoby. Hledíc na dotčenou vlastnost a nepřevoditelnost dovozního povolení, znějícího na určitou osobu, není pouhé dovozní povolení, jsouc jen legitimací k dovozu určitého zboží z ciziny, při kterém se takové povolení vyžaduje, samo majetkovým předmětem, který by bylo možno zasáhnouti exekucí (rozh. č. 1209 Sb. n. s.). Nemá-li však dovozní povolení majetkoprávní hodnoty, nemůže býti předmětem zpeněžení a neprávem proto prvý

soud povolil navržený způsob zpeněžení. Pro úplnost se podotýká, že je správné i rekursní tvrzení, že v případě, o nějž jde, mohl býti poddlužníkem pouze Československý stát a nikoliv ministerstvo obchodu, neboť to jest toliko úřadem bez právní subjektivity (rozh. č. 10137 Sb. n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Poddlužník byl oprávněn k rekursu podle všeobecného předpisu § 65 ex. ř., ježto se právem pokládal za stížena příkazem usnesení prvního soudu, považuje povolený způsob zpeněžení zabaveného nároku za nezákonný. Při řešení otázky přípustnosti povoleného způsobu zpeněžení jest vycházeti z usnesení, jímž byla pravoplatně povolena exekuce. Podle něho byl zabaven nárok na vydání dovozních povolení a ne, jak nesprávně má za to stěžovatel, dlužníkovu právo dovážeti ze zahraničí máslo a vejce. Jde tedy o zabavení dlužníkových nároků podle § 325 ex. ř. Způsob zpeněžení takovýchto nároků jest upraven §§ 325 až 329 ex. ř.; takže jest nepřípustné a nezákonné soudem udělené zmocnění třetí osobě, aby jménem a na účet povinného dovážela z ciziny zboží a je zpeněžovala. Nebylo proto již z toho důvodu dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 16476.

Soudy rozvrhující nejvyšší podání nesmějí přihlížeti k věcným právům, vymazaným v době příklepu, ani tehdy, stalo-li se vzdání se a výmaz věcných práv jen proto, aby bylo usnadněno zpeněžení nemovitosti.

Jestliže mají věřitelé podle dražebních podmínek nárok na uspokojení z nejvyššího podání jen potud, pokud nejvyšší podání odpovídá přídělové ceně, zvětšené o nutné a užitečné náklady podle stavu v době odhadu (§ 52 přiděl. zák. č. 81/1920 Sb. z. a n.), a část nejvyššího podání, onu cenu převyšující, má býti vyplacena státu podle § 37 řeč. zák., pokud není vyčerpána pohledávkami přednostními a těmi, které byly knihovně zajištěny na vydražené nemovitosti se souhlasem Státního pozemkového úřadu, je soud povinen zjistiti cenu podle § 52 uved. zák.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1937, R I 1076/37.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané nemovitosti, zapsané ve vložkách č. 125 a 145 pozemkové knihy kat. území O., přikázal zbytek nejvyššího podání, pokud převyšovalo přídělovou cenu, t. j. 53.330 Kč 60 h, konkursní podstatě Václava O., nepřiznav Československému státu nárok na vydání uvedeného zbytku.
D ů v o d y: Soud nepřiznal ministerstvu zemědělství nárok na vydání zbytku nejvyššího podání, převyšujícího přídělovou cenu (§ 37 zák. ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n.). Ministerstvu zemědělství patrně ušlo, že na vydražených nemovitostech vázla pod C 9 až C 13 zástavní